

Здравейте, д-р Вrabчев. Имам конкретен въпрос към вас, а именно: Дъщеря ми е на 17, има сериозен приятел, със 7 г. по-голям. Наскоро ми сподели, че той много настоявал да се любят и вече го правят. Струва ми се, че още е малка, но... ще очаквам вие да ми кажете дали е така. Нали сега твърдят, че младите вече по-рано започвали със секса. Притеснява ме и друго - че го прави от любов към момчето, защото той така иска, и едва ли изпитва истинско удоволствие от любенето. Ами ако се скарат, нали и следващият ще поиска същото – секс и пак секс. Не знам дали разбирате притеснението ми като майка, но понеже съм от малко градче, омъжих се девствена и с друг мъж не съм била, нямам опит, а се тревожа за малкото ми момиче. Как да ѝ обясня, че да се любиш е нещо велико, прекрасно, неповторимо? То не е спорт и не се прави с всеки.
Генка

Здравейте Генке,

Винаги се сещам, за едно нещо, на пръв поглед много забавно! Да, наистина е много забавно, ала само на пръв поглед. И така – имало едно време... Какво е имало? Имало е деца, които порастват. То и сега ги има. Ама тези, които навремето са били деца – вече пораснали, започват те, от своя страна, да дават акъл на подрастващите! И приказват от своята гледна точка на подрастващите тийнове какво е бяло и какво е черно. Според тях. Да, ама на тийновете (подрастващите) тяхното бяло и тяхното черно никак, ама никак не съвпада с това на вече порасналите възрастни люде. И после какво? Палачинката вземе та се обърне. Говоря за палачинката, наречена живот. И тогава

стой, та гледай! Тези, които като деца са били поучавани за това, кое е черно и кое е бяло, сега те самите поучават! Поучават техните тийнове. И след време пак се повтаря същото. Няма начин. Спомням си баща ми, вечна му памет! Та си го спомням с неговите виждания за това, кое е добро и кое е лошо. И все ме поучаваше! Започваше със : „Сине опичай си акъла"! Да , ама кой да го слуша тогава. Не че няхах неприятности – имах ги. Но тези неприятности бяха моя жизнен опит. Сега вече – пък аз си имам този мой личен опит. Изстрадан и научен чрез тези мои неприятности! И точно сега пък аз говоря на сина ми... Говоря му от гледната точка на този мой жизнен опит. Ама сега сина ми повтаря мен. Но знаете ли, че не му се сърдя затова, че той на свой ред хич не ме слуша. И даже се радвам затова. Защото истината на тази вечна игра на противопоставяне на поколенията е в това, че всяко поколение расте и живее в среда съвсем различна от средата на предшестващото родителско поколение. И точно затова новото поколение намира само пътя си към своята житейска истина. И тази истина е разбира се съвсем различна и съвсем друга от нашата. Колкото и да ни се струва невероятна това. Лошото идва тогава, когато ние по-възрастните не се съобразяваме с тази тяхна истина. И не само това. Прави ме всичко възможно да наложим нашата истина с цената на какво ли не. И ни се струва, че ние винаги сме правите. Да, ама не. Защото в случая те ще са правите. Те възприемат този свят, в който живеят с техните очи. Виждат го от тази тяхна гледна точка. И търсят... търсят обичта, любовта, утвърждаването си и успеха си. И точно чрез преживяванията си, добри или не чак толкова добри те изстрадват своята истина. Аз пък съм казвал и пак ще го казвам – остави подрастващия да разбере веднъж, че печката пари, като я докосне със своя пръст, отколкото да му казваш стотици пъти, че пари. Та това в общ план.

А сега конкретно за Вас. Знаете ли, че всъщност има три степени на полова зрелост при подрастващите. Първата е физическата. Тя касае започването и състояването на пубертета. И следва превръщане на момичето в девойка, която вече може да ражда. И следва превръщането на момчето в младеж, които вече може да създава деца. И не само това. Имаме вече девойки с приятни извивки на бедрата и гърдите. Имаме и младежи, които са с широки рамена и силни плещи. Сиреч – половите хормони в кръвта им врят и кипят. И ето я еротиката. Те желаят. Те искат. Те се влюбват и обичат. Обичта им не е само към синьото небе. Не само към цветята. Обичта им е към очите, косите и телата им. Както казва в една своя песен Богдана : " Естествен процес"! И е права. Ами спомнете си –Шекспир. В неговата пиеса, в която той увековечи онази хем силна и хем страстно изгаряща любов между Жулиета и Ромео. За съжаление нещастно завършила. Та те са били само – той на 15, а тя на 14 години. Е, това е Майката Природа в нас. Тя определя кога!

Следва психическата сексуална зрялост. Тя се гради на наличната вече у нас еротика. Ала сега вече имаме една психическа конкретност. И тя гласи следното: Сега аз като младеж харесвам не само сините очи, русите коси, заоблените бедра и по-силно изявените гърди, ей така изобщо. А чрез всичкото това харесвам, обичам и съм влюбен

в тяхната притежателка. Сиреч обичам. Обичам конкретно и точно това момиче. И се любя точно с него. А не с всичките други. И тук важи правилото „Желание и съгласие“. И за двамата. И точно те двамата решават как да се любят. Дали само с прегръдки и целувки Или да се отдадат на взаимните си ласки и да общуват полово. Но пак подчертавам - решението за това си го взимат те двамата.

Защото неусетно стигнахме до третият вид полова зрялост - социалният. Защо пиша за него? Ами човешкото полово общуване е вид социално човешко общуване. И много е важно тези, които се обичат и водят полов живот преди това да знаят, че тук се носи и ОТГОВОРНОСТ! Защо? Ами защото половото общуване между Тя и Той си има своите рискове. Ето ги накратко. Болести предавани по полов път, нежелана бременност и свързаните с нея аборти и родени деца-сираци при живи родители. Родители, които са малолетни, нямат своята професия и не могат сами да отглеждат и възпитават децата си. Защото именно след това се товари финансово и обществото ни, сиреч всички нас, да сърбае онова, което те самите са надробили! Ето защо никак не съм съгласен – с това вечно „Млада бях, излъгах се“.

Сега –защо хем сте права, хем не сте права в писмото си до мен? Права сте за това че днес точно медиите учат подрастващите да правят безотговорен секс. Да точно така. Според мен –това си е чисто и просто една негласна политика. Който не вярва –да отвори съвсем случайно попаднал му в ръката вестник или списание. Или пък да си пусне който си иска телевизионен канал и там да гледа което си иска предаване. Няма думи за любов, за обич. Няма стихове за обич. Няма естрадни песни за обич. Има само: чуване и правене на секс. Това е. А за филмите пък да не говорим. То да има в тях истински актьори и актриси. Ама няма. Все плеиметки и младежи с „нежни“ имена. А за песните пък да не говорим. Съдържанието им е такова, че от далеч мирише на непочистена тоалетна. Няма да коментирам наркотиците и алкохолните заливки.

А не сте права. Не сте права защото въпреки мрачната картина , която нарисувах по-горе има и сега младежи и девойки, които се обичат и са влюбени един във друг. И се обичат класически –истински! Ами тогава нека да се любят. Подчертавам – да се любят, а не да правят секс. То според Вас може и да е същото, ама не съвсем. Защото освен с телата си, те се обичат и любят и със сърцата си и с душите си. Както се пее в една песен- „неповторимо да повтарят нас“. И всички ние, по възрастните, би било добре да им се радваме! И точно така те ще разберат, че любенето не е спорт и не бива да се прави с всеки. А с този, който е слънце за душата и сърцето ти. И още думи от една друга песен : "Веднъж се обича веднъж се живее!".

Казвам всичкото дотук с идеята, че тези за нас все още деца – в живота си търсят и намират себе си. И така намират и своя жизнен опит. Те самите го намират. Разбира се, че ще има срещи и обич и ще има и раздели. Но ще има и много, много щастие занаяпред

за тези луди млади, които слушайки сърцето си с казват един на друг – обичам те. Обичам те и искам ти да станеш майка на децата ми! Обичам те и искам, много искам ти да си бащата на децата ми! Това е, госпожо вечната истина. Друга няма. Ама, моля ви не ми се сърдете! Моля Ви –да поостанете още малко. Не си тръгвайте! Още малко, останете, за да чуете един страхотен любовен стих. Стих за обич, написан от любовта и от перото на поетесата от Асеновград Калинка Милева. Ето го:

ХУДОЖНИК

Пръстите жадно рисуват
По кожата ми любов.
Устните бавно я пият. На капки.
По-сладка от гроздов сок,
В ръцете ти се разливам.
Тази вечер съм много красива.
Продължавай, рисувай, не спирай...
Спиш. Уморен си. Цяла нощ
Рисуваше в мен слънца .
Не мога да спра да те гледам.
Прекрасен си!
Целувам топката ти ръка.
И устните, и очите. И всичко!
Обичам те!

Е, госпожо, как беше онзи откъс? „Неповторимо да повтарят нас!

И за довиждане една любима песен от моята младост на големия Джани Моранди -
"Говори ми тихо".

{youtube}60XLiHBMZiU{/youtube}

д-р Илия Вrabчев - сексолог, психотерапевт